

สัมภาษณ์ “สตรีหมายเลข ๑” ชลธิดา กฤดากร ณ อยุธยา นายกสโมสรนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปี 2555 นายๆ “สตรี” จากร้ววิจิตรศิลป์คนแรกในรอบ 30 ปี

ผู้สัมภาษณ์: ฉพัญญา ตรีวิทย์ นักช่างศิลป์ ภาควิชาศิลปะไทย คณะวิจิตรศิลป์
ผู้ถ่ายภาพ: ศักรินทร์ สุทธิสาร นักช่างศิลป์
ภาควิชาสื่อศิลปะและการออกแบบสื่อ คณะวิจิตรศิลป์

ผู้สัมภาษณ์: ช่วยแนะนำตัวหน่อยค่ะ

ชลธิดา: ชื่อ นางสาวชลธิดา กฤดากร ณ อยุธยา หรือชนมชิ่ง ปัจจุบันศึกษาอยู่คณะวิจิตรศิลป์ สาขาภาพพิมพ์ ชั้นปีที่ 5 เป็นคนเชียงใหม่ตั้งแต่กำเนิด จบจากโรงเรียนเรยีนา จากนั้นเลือกเรียนที่คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตอนแรกคะแนนก็ถึงในระดับโครงการเรียนดี แต่ก็สอบโควตาภาคเหนือเพราะอยากวัดความรู้ความสามารถของเราที่มีอยู่ ก็เข้ามาเรียนในสาขาภาพพิมพ์ เพราะเห็นงานภาพพิมพ์มาตั้งแต่ 5 เลยเกิดแรงบันดาลใจเลือกมาเรียนตั้งแต่ตอนนั้นเลยว่ายากเข้ามาเรียนในคณะวิจิตรศิลป์

ผู้สัมภาษณ์: เกิดแรงบันดาลใจอย่างไรถึงเลือกเรียนคณะวิจิตรศิลป์

ชลธิดา: เคยเห็นผลงานรุ่นพี่ในคณะวิจิตรศิลป์เหมือนแสดงตัวจบ Thesis ที่หอศิลป์เพราะว่าชอบไปหอศิลป์ ตอนแรกก็ไม่ได้สนใจเจาะจงเรียนศิลปะ

ประเภทนี้ แต่พอเห็นผลงานภาพพิมพ์ห็นเลยเกิดความน่าสนใจเป็นพิเศษ อยากรู้ว่ามีทำออกมาอย่างไร ก็เลยเกิดความสนใจไปเริ่มเรียนตัวศิลปะเลยเริ่มรู้เริ่มเข้าใจว่างานแบบนี้เกิดมาได้ด้วยอะไร ตอนนั้นก็มีเพื่อนๆ มาสมัครด้วยเหมือนกันก็เลยชวนๆ กันมาเรียน เข้ามาเรียนคณะวิจิตรศิลป์ รหัส 52 เป็นคณะวิจิตรศิลป์รุ่นที่ 27

ผู้สัมภาษณ์: หลายคนก็จะรู้จักชลธิดาหรือชนมชิ่งในฐานะนายกสโมสรนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และเป็นนักศึกษาคณะแรกของคณะวิจิตรศิลป์ที่ดำรงตำแหน่งนี้ ช่วยเล่าถึงการเป็นนายกสโมสรนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ชลธิดา: อย่างที่ทราบกันว่าสโมสรนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ต้องมาจากการเลือกตั้ง ขอเล่าไปถึงตั้งแต่ก่อนการเลือกตั้ง คือ ในปีการศึกษา 2554 ตอนนั้นกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 จึงเริ่มจากการเป็นนายกสโมสรนักศึกษาของคณะวิจิตรศิลป์ก่อน เป็นนายกสโมสรของคณะแล้วจึงเริ่มร่วมงานกับนายกของสโมสรนักศึกษาของคณะอื่นๆ และได้ร่วมงานกับองค์การนักศึกษาก็คือทั้งสภา ก็เลยเริ่มรู้จักกันในแวดวงแล้ว ที่นี้ก็รู้จักเพื่อนที่เป็นหัวหน้าพรรคยูริปัตย์ก็เลยมาชวน ตอนแรกก็รู้จักแบบธรรมดาไม่ได้คิดว่าปีหน้าจะได้มาลงสมัครเป็นนายกสโมสรนักศึกษาของมหาวิทยาลัย เพื่อนๆ ก็บอกให้ลองดูและช่วยๆ กันไป ตลอดในระยยะ 1 ปีการศึกษาที่ทำงานก็เหมือนพวกเราก็ได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกันมาโดยตลอด พอจะขึ้นปีการศึกษา 2555 จะขึ้นปีที่ 4 ก็เลยลงสมัครเป็นนายกสโมสรนักศึกษาดู ตอนแรกก็ไม่มีเชื่อมั่นในตัวเอง แต่เพื่อนๆ ที่สนิทกันก็ให้กำลังใจ จึงลงสมัคร

ผู้สัมภาษณ์: ตอนนั้นพรรณนัศึกษามีที่พรรค อย่างไรบ้าง

ชลธิตา: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีเพื่อนสโมสรมักศึกษาอยู่ 2 พรรคหลักๆ คือ พรรคนักศึกษายุววิทย์และพรรคนักศึกษา 12 ประสาน แต่ละปีก็จะมีพรรคใหม่ๆ เกิดขึ้นมาเช่นกันแต่ก็อยู่ไม่ได้นานก็หายไป แต่หลักๆ แล้วจะมีอยู่ 2 พรรคใหญ่ๆ ตัวตัวเองก็ได้เข้ามาในพรรคนักศึกษายุววิทย์และได้มาร่วมงานกับพรรคซึ่งตอนแรกตัวตัวเองก็ไม่ได้มีชื่ออยู่ในพรรคเลย แต่ก็ด้วยการทำงานเลยมีเพื่อนๆ ที่จัดกลุ่มกันขึ้นมาช่วยสนับสนุนมาตลอด การลงสมัครเป็นประธานนักศึกษานั้นมันค่อนข้างที่เป็นอะไรที่ลอยตัวไม่คงที่ มันจะไม่เหมือนกับการสมัครเป็นนายกสโมสรมหาวิทยาลัย เพราะการลงสมัครเป็นประธานนักศึกษามหาวิทยาลัยนั้นจำเป็นที่จะต้องหาแนวร่วมนักศึกษาจากคณะอื่นเข้าสนับสนุนด้วยเช่นกัน แต่ในพรรคเองถ้าเป็นรุ่นของชิงนั้นก็ได้มีตัวแทนทุกคน เป็นเพราะมาจากเวลาในการทำงานทางฝั่งสวนดอกจะไม่ค่อยมีเวลาในการทำงานร่วมกันที่ตรงกัน ส่วนใหญ่ที่ทำงานร่วมกันนั้นจะเป็นฝั่งในมหาวิทยาลัยมากกว่า

ผู้สัมภาษณ์: ตอนที่ได้รับการคัดเลือกในทีมของเรามีสมาชิกเยอะไหม แบ่งงานกันอย่างไรบ้าง

ชลธิตา: ในเข้ารับตำแหน่งเป็นนายกสโมสรมักศึกษา ถ้านับเป็นจำนวนนั้นก็ไม่มากเท่าไร แต่เวลาทำงานหรือทำงานนั้นก็จะทำงานโดยการกระจายงานแบ่งหน้าที่กันไป ก็มีเพื่อนที่รู้จักก็ร่วมด้วยช่วยกันไป เป็นเหมือนเป็นเพื่อนเป็นที่เพื่อน้องช่วยกันในการทำงาน ไม่ได้มีชื่อหรือตำแหน่งที่ระบุอย่างชัดเจนว่าหน้าที่ใครรับผิดชอบอะไรบ้าง เพราะงานที่เราทำนั้นไม่ได้หวังซึ่งค่า

ตอบแทนเป็นเงินเป็นทองหรืออะไร ซึ่งได้มาจากพลังของนักศึกษาที่ร่วมกันช่วยกันในการทำงานมากกว่าที่จะแบ่งไปตามความสามารถของแต่ละคนไป อย่างเช่นถ้ารูปแบบของงานเป็นทางด้านศิลปะ Art กำลังหลักที่ได้ก็จะได้เพื่อนๆ จากคณะวิจิตรศิลป์ที่มาช่วยกัน สำหรับเพื่อนๆ ที่เรียนเศรษฐศาสตร์หรือบริหารธุรกิจก็จะช่วยในเรื่องการคำนวณ การบริหารเกี่ยวกับงบประมาณการเงิน เป็นต้น ตามที่ใครเรียนอะไรถนัดอะไรมาก็มาช่วยๆ กันทำงาน

ผู้สัมภาษณ์: ทั้งเรียนด้วย ทั้งทำงานให้กับสโมสรนักศึกษาด้วย แบ่งเวลาอย่างไรบ้าง

ชลธิตา: วาระการดำรงตำแหน่งเป็นนายกสโมสรนักศึกษา 1 ปีการศึกษาก็ได้ทำงานอย่างเต็มที่ตามวาระที่ได้มีการกำหนดมา ถ้าพูดถึงว่าในการดำรงตำแหน่งพร้อมๆ กับการเรียนไปด้วยนั้นหนักไหม ก็คิดว่ามันก็ผ่านมาได้ ไม่ได้หนักอะไรจนเกินไปเลยทีเดียว ก็ได้เพื่อนๆ ช่วยในการทำงานเพราะด้วยการทำงานเป็นทีมก็ทำให้งานทุกอย่างผ่านไปและประสบความสำเร็จได้ตลอดเวลา เพื่อนแต่ละคนก็เชื่อมั่นในศักยภาพของตัวเองและของกลุ่ม

พวกเราจะมีการเตรียมงานไว้ล่วงหน้าซึ่งเราจะต้องมีการวางแผน โชคดีที่ปัจจุบันเทคโนโลยีการสื่อสารสมัยนี้ก็อำนวยความสะดวกให้เราติดต่อสื่อสารกันได้ไวขึ้นทำให้เราได้รับหรือกระจายข่าวสารต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว ประกอบกับการทำงานของลูกทีมที่ดี คือ เพื่อนๆ ช่วยกันจึงทำให้งานออกมาประสบความสำเร็จก็ไม่ได้มีผลกระทบกับเวลาเรียนมากนัก แต่ทุกคนก็มีปัญหาเรื่องเวลาเรียนกันทุกคนแต่พวกเราก็ได้แบ่งเวลาเรียนและกิจกรรมไว้ว่าควรจัดสรรแบบไหนให้ไม่มีผลกระทบซึ่งกันและกันมากนัก โดยพวกเราจะเข้ามาเจอกัน

ทุกๆ เย็นที่ห้องสโมสรนักศึกษาทุกวันอยู่แล้วเพื่อคุยและวางแผนงานไว้กันถึงปัญหาและวิธีการดำเนินงานต่างๆ

ผู้สัมภาษณ์: คิดอย่างไรบ้างที่เพื่อนให้ความไว้วางใจเลือกเรามาเป็นนายกสโมสรนักศึกษาหรือ “นายกฯ สตรี” ของมหาวิทยาลัย และถือว่าเราเป็นผู้หญิงและนักศึกษาคนแรกของคณะวิจิตรศิลป์ที่ได้รับตำแหน่งด้วย

ชลธิตา: โดยส่วนตัวก็คิดว่าเป็นเพราะบุคลิกและลักษณะของตัวเองที่เป็นคนร่าเริงเข้ากับคนได้ง่าย บุคลิกของตัวเองก็ไม่ได้เป็นคนที่น่าเกรงขามสักเท่าไรเป็นไปในทางเน้นมนุษยสัมพันธ์อันดีมากกว่า โดยไม่ได้ใช้อำนาจอะไรประกอบกับด้วยความที่เป็นผู้หญิงด้วยซึ่งลักษณะเด่นของตัวเองขงมนขงเองนั้นก็น่าจะเป็นเพราะเสียง เพื่อนก็บอกว่าเสียงเล็กๆ นี่แหละจะทำให้ชนะในการเลือกตั้งนายกสโมสรนักศึกษาแบบว่าเสียงเล็กๆ แต่ได้เสียงข้างมากประมาณว่าเหมือนเป็นเกมทางการเมือง การใช้กระแสสังคมอาจเป็นเพราะสังคมต้องการการเปลี่ยนแปลงและแปลกใหม่

ผู้สัมภาษณ์: ช่วงนั้นกระแสนายกหญิงกำลังมาแรง

ชลธิตา: อาจเป็นเพราะนายกหญิงคนแรกของประเทศไทยอาจจะมีกระแสให้ความยอมรับผู้หญิงในการเป็นผู้นำมากขึ้น อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงอะไรจากที่เคยมีนายกฯ ผู้ชายบ้าง

ผู้สัมภาษณ์: ในช่วงที่ขมนขงได้มาเป็นนายกฯ มีอะไรเปลี่ยนแปลงบ้าง

ชลธิตา: ในส่วนของมหาวิทยาลัย การเปลี่ยนแปลงก็น่าจะเป็นในส่วนของรูปแบบของกิจกรรมเพราะก่อนที่ชิงจะขึ้นเป็นนายกสโมสรฯ ปีการศึกษา 2555 ตอนนั้นพรรคนักศึกษา 12 ประสานเป็นสโมสรนักศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งมาโดยตลอดถึง 3 ปี รูปแบบของกิจกรรมที่ผ่านมาก็จะมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน อุดมการณ์ก็ค่อนข้างจะต่างกัน จึงคิดว่านักศึกษาอาจจะเบื่อรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบเดิมๆ ก็เป็นไปได้ ก็เลยต้องการการบริหารและจัดกิจกรรมการทำงานต่างๆ ในรูปแบบใหม่ อาจจะเป็นที่มาของการชนะเลิศเลือกตั้งด้วยก็เป็นได้

ผู้สัมภาษณ์: ตัวอย่างกิจกรรมต่างๆ ในช่วงที่เป็นนายกสโมสรนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีอะไรบ้าง

ชลธิตา: ที่ผ่านมากิจกรรมในมหาวิทยาลัยก็มีการจัดกิจกรรมใหญ่หลายอย่าง ซึ่งถ้ากลุ่มของชิงก็จะมีกิจกรรมอย่างเช่น ลูกช้างเพื่อชุมชน กับ สมช.สัญจร ซึ่งเพิ่มเข้ามาเป็นกิจกรรมใหม่ ยังไม่เคยมีมาเลย เพราะว่าตัวของลูกช้างเพื่อชุมชนจะเป็นการกระจายกิจกรรมต่างๆ ให้นักศึกษาที่ไม่ได้เป็นตัวแทนหรือดำรงตำแหน่งก็สามารถจัดกิจกรรมอื่นๆ ได้ ทำให้เพื่อนๆ สามารถคิดหรือจัดกิจกรรมอื่นๆ ได้ด้วยตัวเองโดยมีงบประมาณให้เป็นต้น ซึ่งมีทั้งในสถานที่และนอกสถานที่ เช่น เปิดศูนย์ซ่อมรถในมหาวิทยาลัยเพื่อที่จะอำนวยความสะดวกให้กับนักศึกษาหรือบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย เป็นต้น เป็นกิจกรรมใหม่ที่เกิดขึ้นต่างออกไป

ผู้สัมภาษณ์: การเป็นนายกสโมสรนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ส่งผลอย่างไรให้กับคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบ้าง

ชลธิตา: เรื่องภาพลักษณ์ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ ก็คงจะส่งผลดีขึ้น จากภาพลักษณ์เดิมที่อาจจะดูว่านักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ไม่ค่อยมีส่วนร่วมกับการมีส่วนร่วมสักเท่าไร อาจจะดูว่าดี แต่พอชิงได้รับตำแหน่งเป็นนายกสโมสรนักศึกษาประกอบกับการทำงานต่างๆ ทั้งเพื่อนๆ และกลุ่ม ช่วยกันร่วมจัดกิจกรรมต่างๆ ก็ทำให้หลายๆ คนมองวิจิตรศิลป์ในภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นและเกิดการยอมรับมากขึ้น

ผู้สัมภาษณ์: ในวาระที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ครบรอบ 30 ปี ได้มีส่วนช่วยส่งเสริมอย่างไรบ้างคะ

ชลธิตา: ก็จะช่วยในเรื่องการประชาสัมพันธ์ข่าวต่างๆ ของทางคณะวิศวกรรมศาสตร์ก็จะสามารถกระจายข่าวได้มากและรวดเร็วขึ้น

ผู้สัมภาษณ์: ตลอดระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง มา 1 ปี มีปัญหาหรืออุปสรรคอย่างไรบ้าง

ชลธิตา: ขนมหิงได้รับตำแหน่งนายกสโมสรมาตั้งแต่เปิดเทอมใหญ่เป็นต้นมาก็จะเริ่มทำงานตั้งแต่ได้รับเลือกตั้งเลย สำหรับการดำรงตำแหน่งนายกสโมสรนักศึกษานั้น หน้าที่หลักก็คือ การจัดกิจกรรมต่างๆ ของทั้งมหาวิทยาลัยและเป็นตัวแทนของนักศึกษา เริ่มตั้งแต่การรับน้องรวมซึ่งทางกลุ่มของชิงก็ได้มีการเตรียมการและความพร้อมในเรื่องต่างๆ เช่น การออกแบบและทำเสื้อเฟรชชีให้น้องปีหนึ่งใส่เข้าร่วมกิจกรรมในการรับน้อง ส่วนกิจกรรมแรกๆ ที่ดำเนินการก็คือ กิจกรรมรับน้องรถไฟ ต่อมาก็จะเป็นในส่วนของการรับน้องรวมของทางมหาวิทยาลัย การรับน้องขึ้นดอย ก็พาลาง เป็นต้น ก็ช่วยๆ กัน

ในส่วนตัว เรื่องของการทำงาน การเป็นผู้หญิง ในเรื่องปัญหาก็จะเป็นการทำงานทั่วไปการประสานงานต่างๆ กับคนหมู่มาก ปัญหาที่เคยเจอ ปัญหาหนักเลยก็คือ งานสปอร์ตไนต์ที่ฝนตก เราต้องรับสถานการณ์ต่างๆ มากมาย ผลตอบรับในช่วงนั้นไม่ค่อยดีนักแต่ก็เป็นเหตุสุดวิสัยจริงๆ ผลจึงออกมาเป็นแบบนั้น ซึ่งเราก็ต้องรับให้ได้กับคำวิพากษ์วิจารณ์ต่างๆ ที่บอกว่าสมช. จัดกิจกรรมไม่ดีอะไรประมาณนั้น แต่เราก็ได้ทำการแก้ไขปัญหาโดยการจัดกิจกรรมใหม่อีกครั้งเพื่อให้ทุกคนได้แสดงถึงสปิริตอีกครั้ง พวกเราก็ไม่ได้ท้อเรามองโลกตามความเป็นจริง คือ แต่ละความคิดเห็นต่างๆ คำวิพากษ์วิจารณ์ต่างๆ ถ้าเราเก็บเอามาคิดมากก็จะทำให้เราเครียดกว่าเดิม จึงได้รับคำแนะนำสั่งสอนจากผู้บริหารมหาวิทยาลัยว่าเราฟังแล้วเราต้องคิดด้วยว่าที่เขาพูดมันเป็นความจริงไหม ความจริง คือ อะไร ต้องคัดกรองข้อมูลให้เยอะๆ เราต้องแยกแยะ ซึ่งทำให้เรามองโลกในทางที่ดีขึ้น ไม่มองว่าดีเกินไปหรือร้ายเกินไป และมันก็เป็นบทเรียนที่ดีที่ทำให้เรานำไปแก้ไขปัญหาคต่อไปด้วย

ผู้สัมภาษณ์: การที่เราเป็นผู้หญิง คิดว่ามีปัญหาอุปสรรคอะไรไหมกับการดำรงตำแหน่งเป็นผู้นำ

ชลธิดา: มีทั้งข้อดีและข้อด้อย ข้อดีก็คือ น้ำเสียงและการพูดจาที่เราเป็นผู้หญิงคนฟังก็จะรู้สึกไม่ได้มีอคติกับตัวเรามากนัก เราจะมีอารมณ์อ่อนนุ่ม พูดด้วยเหตุและผล ผิดกับผู้ชายที่อาจจะดูเข้มๆ ขรุขระ แต่ก็จะมีเสียเปรียบเพราะงานบางงานเราเป็นผู้หญิงก็อาจทำอะไรที่ใช้แรงหนักๆ ผู้ชายเขาไม่ตีเท่าไร บางที่เราเห็นเขาทำงานกันหนักเราก็ได้แต่ยืนมองช่วยเหลืออะไรเขามากก็ไม่ได้อะไรในส่วนของการงานที่ใช้แรงกายหนักๆ แต่เราก็มีทีมงานเพื่อนๆ น้องๆ ที่เป็นผู้ชายมาช่วยเป็นกำลังให้เรา จึงไม่ได้มีปัญหาอะไรมาก

ผู้สัมภาษณ์: มีผู้นำที่เป็นผู้หญิงเป็นไอดอลบ้างไหมคะ

ชลธิดา: ถ้าพูดถึงไอดอลส่วนตัวในใจก็ไม่ได้มีใครเป็นไอดอล แต่ช่วงนั้นก็จะมีโอกาสได้ไปดูหนังเรื่อง ออง ซาน ซูจี พอดี ก็เห็นว่าสตรีคนหนึ่งที่ต้องสู้เพื่ออิสรภาพนี้มีความอดทนและแข็งแกร่งมาก เป็นผู้หญิงตัวเล็กคนหนึ่งซึ่งทำอะไรได้มากมายหลายอย่างและฉลาด ซึ่งก็เป็นตัวอย่างที่ทำให้เราเห็นแล้วนำเอาเป็นแบบอย่าง

ผู้สัมภาษณ์: แล้วได้กำลังใจมาจากไหนเมื่อยามที่เราท้อหรือมีปัญหา

ชลธิดา: กำลังใจหลักที่เวลามีปัญหาก็ได้มาจากเพื่อนๆ ที่ร่วมงานมาด้วยกัน ที่คอยให้กำลังใจร่วมแรงกายแรงใจช่วยเหลือกันมาโดยตลอด

ผู้สัมภาษณ์: ทางบ้านว่าอย่างไรบ้างคะในเรื่องของการทำกิจกรรม

ชลธิดา: ทางครอบครัวด้านคุณแม่ก็เป็นห่วงในส่วนของการที่ต้องรับงานหนัก ความรับผิดชอบมากมาย แต่ขึงก็อยากที่จะแสดงให้เห็นว่าเราทำได้ และก็เป็นการขอส่วนตัวของตัวของตัวเองด้วย เราคิดว่ามันสนุก มันท้าทาย

ผู้สัมภาษณ์: เวลามีสปอร์ต ได้มีการปรึกษากับคุณแม่บ้างไหม

ชลธิดา: ไม่ค่อยได้ปรึกษาเท่าไร เพราะไม่อยากให้เป็นห่วง ส่วนคนที่ให้คำแนะนำปรึกษานั้นหลักๆ ก็จะเป็นรองศาสตราจารย์นายแพทย์อำนาจ อยู่สุข รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาคุณภาพนักศึกษา ในขณะนั้น อาจารย์หมอก็เป็น

ฝ่ายกิจการนักศึกษาก็จะให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาโดยตลอด และก็จะมีรุ่นพี่ที่คอยให้คำแนะนำกับเราด้วย

ผู้สัมภาษณ์: ถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสตรีผู้นำโลกสมัยใหม่และการที่ประเทศไทยมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้หญิง

ชลธิดา: โดยส่วนตัวก็น่ายินดีมากกับผู้หญิงทุกคน แต่ส่วนตัวแล้วความคิดของจริงเองก็ไม่ได้แบ่งแยกอยู่แล้วว่าผู้หญิงนั้นต้องอ่อนแอกว่าผู้ชาย ถ้าหากเราเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองแล้วไม่ว่าจะเป็นผู้หญิง ผู้ชาย หรือจะเป็นเพศไหน ก็ทำได้หมด ทั้งสิทธิและความสามารถก็ทัดเทียมกัน อยู่ที่คนมากกว่า แต่ลึกๆ แล้วจึงคิดว่าผู้หญิงเรามีความอดกลั้นมากกว่าผู้ชายอีก

ผู้สัมภาษณ์: พูดถึงเรื่องของคณะวิจิตรศิลป์บ้าง ในมุมมองของชนมซึ่งตั้งแต่ก่อนเข้ามาเรียนที่คณะวิจิตรศิลป์จนกระทั่งสำเร็จการศึกษา เห็นความเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง

ชลธิดา: เรียนตั้งแต่ปี 1 ถึงปี 5 ก็เห็นว่าคณะเติบโตขึ้นเร็วมาก ทั้งสาขาวิชาที่มากขึ้นและความสามารถของนักศึกษาโดยรวมก็มีมากขึ้น ประกอบกับการมีกิจกรรมอย่างเช่น ลูกทุ่งวิจิตรศิลป์ ก็ทำให้ทุกคนรู้จักคณะวิจิตรศิลป์ ตลอดระยะเวลา 5 ปี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และคณะวิจิตรศิลป์ก็ให้อะไรกับชิ่งมากมายทั้งความรู้ด้านวิชาการและการใช้ชีวิต

ผู้สัมภาษณ์: ตอนนี้ก็เรียนชั้นปีสุดท้ายแล้ว ตั้งความหวังอะไรไว้บ้างหลังจากเรียนจบแล้ว

ชลธิตา: ตอนแรกคิดว่าอยากจะเรียนต่อแต่จากที่ได้ทำงานมาโดยตลอดก็อยากจะทำงานแล้ว ปัจจุบันนี้ในการศึกษาปริญญาโทหรือปริญญาเอกก็มีขึ้นมากมายและโอกาสเรียนก็มีหลายด้าน หลายรูปแบบ จึงจึงอยากหาประสบการณ์ให้ตัวเองมากขึ้นก่อน

ผู้สัมภาษณ์: การที่ได้มาทำงานสโมสรนักศึกษาให้ประสบการณ์อย่างไรบ้างในการที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังจากที่จบการศึกษาไป

ชลธิตา: ประสบการณ์ที่จะไปใช้ในชีวิตในการทำงานในอนาคตต่อไปนั้นก็จะเป็นการติดต่อสื่อสาร การประสานงาน การพูดคุยกับผู้ใหญ่ กับคนที่อายุเท่ากันหรือกับรุ่นน้อง การเข้าหาคน เพราะว่าทุกคนมีจิตใจ เราควรรักษาน้ำใจเขา การพูดเป็นสิ่งที่บางทีคำพูดของเราอาจจะทำให้เขารู้สึกแย่ไปเลยก็ได้ อีกอย่างที่ได้ก็คือ เรื่องการบริหารงานและเวลา เพราะว่าโลกเราในปัจจุบันก็เดินไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว เวลาปีเดียวก็ถือว่าสั้นมาก ทำให้เรารู้จักการวางแผนในการใช้ชีวิตได้ดีขึ้นมาก มีระบบระเบียบในการดำเนินชีวิตมากขึ้น เพราะเวลาในแต่ละวันมีน้อย อยากทำอะไรต้องรีบทำ ทำให้สุด ทำให้เต็มที่

ผู้สัมภาษณ์: อยากจะให้ขนมขิงฝากอะไรสำหรับน้องๆ ที่อยากจะมาทำงานสโมสรนักศึกษาหรือทำงานเพื่อสังคม

ชลธิตา: อยากผลักดันให้น้องๆ เข้ามาเป็นส่วนร่วมในการทำงานโดยเฉพาะน้องๆ คณะวิจิตรศิลป์ อยากให้เข้ามามีส่วนร่วมให้มากขึ้น เดิมทีนักศึกษา คณะวิจิตรศิลป์ค่อนข้างที่จะมีเอกเทศไม่ค่อยเข้าสังคมส่วนรวมสักเท่าไร ก็อยากให้น้องๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมของทางคณะและกิจกรรมส่วน

ร่วมของทางวิทยาลัยก่อน เพื่อที่จะได้มีประสบการณ์ แล้วเราจะรู้เองว่าเราควรจัดการชีวิตตัวเองอย่างไร ทำตัวเองให้สนุกกับงานอย่างไร และที่สำคัญเราสามารถนำมาปรับใช้กับการเรียนได้ ทำให้เราเรียนดีขึ้นด้วย เพราะเราจะไม่ไม่มีเวลาไปยุ่งเกี่ยวกับอบายมุขต่างๆ หากน้องๆ อยากเริ่มเข้ามาทำงานเกี่ยวกับสโมสรนักศึกษาก็สามารถเริ่มที่เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ทั้งที่คณะและมหาวิทยาลัย ทุกๆ ที่มีกิจกรรม อย่างลัทธิหรืออายุหรือเข้าใจว่าการทำกิจกรรมนั้นต้องเป็นคนที่ชอบสอดรู้สอดเห็น อย่างมองในแง่ลบ ให้น้องๆ คิดว่าการทำกิจกรรมนั้นเป็นการฝึกที่จะกล้าแสดงออกและฝึกให้เราเกิดความเป็นผู้ทำได้ แล้วน้องๆ ก็จะได้อะไรมากมาย

ผู้สัมภาษณ์: สุดท้ายนี้อยากจะกล่าวอะไรถึงใครบ้าง

ชลธิตา: ขอขอบคุณกองบรรณาธิการวารสารวิจิตรศิลป์ที่ให้เกียรติให้หนูได้มาสัมภาษณ์ในครั้งนี้ ใ้หนูได้เป็นส่วนหนึ่งของ “สตรีหมายเลข ๑” ได้เป็นเหมือนกับกลายเป็นประวัติศาสตร์เล่มหนึ่งของคณะวิจิตรศิลป์ ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์พงศ์เดช ไชยคุตร คณบดีคณะวิจิตรศิลป์ ที่ให้กำลังใจหนูมาตลอด ขอขอบคุณพี่ๆ ฝ่ายกิจการนักศึกษาทุกคนที่เป็นแบบอย่าง ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษามาตั้งแต่หนูเริ่มทำกิจกรรมมาตั้งแต่เรียนชั้นปีที่ 1 - 2 สุดท้ายขอขอบคุณคุณแม่ที่เป็นห่วง คอยให้กำลังใจ และพี่สาวที่คอยเป็นแรงผลักดันให้เราฮึดสู้ต่อค่ะ

หลักเกณฑ์การจัดทำต้นฉบับบทความ เพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารวิจัยศิลป

วารสารวิจัยศิลป มีกำหนดออกปีละ 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน และฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม

1. ประเภทของเรื่องที่จะตีพิมพ์

- 1.1 รายงานการวิจัยทางด้านศิลปกรรมศาสตร์เป็นบทความวิจัยหรือบทความงานสร้างสรรค์ทางด้านศิลปกรรม (การวิจัยงานศิลปะ การออกแบบ ประยุกต์ศิลป์ ดนตรี การแสดง สื่อศิลปะ ปรัชญาศิลป์ สุนทรียศาสตร์ ประวัติศาสตร์ศิลปะ ประวัติศาสตร์ และโบราณคดี)
- 1.2 บทความวิชาการหรือบทความงานสร้างสรรค์ทางด้านศิลปกรรมศาสตร์ เป็นบทความที่เสนอองค์ความรู้ แนวคิด วิธีการ และกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาต่างๆ ทางด้านศิลปกรรม (การวิจัยงานศิลปะ การออกแบบ ประยุกต์ศิลป์ ดนตรี การแสดง สื่อศิลปะ ปรัชญาศิลป์ สุนทรียศาสตร์ ประวัติศาสตร์ศิลปะ ประวัติศาสตร์ และโบราณคดี)
- 1.3 บทความวิจารณ์หนังสือ หรือบทความปริทรรศน์

2. รูปแบบการเขียนบทความ

รายงานการวิจัย บทความวิจัย และงานสร้างสรรค์ทางด้านศิลปกรรม ควรมีความยาวตั้งแต่ 5,000 คำ แต่ไม่ควรเกินกว่า 15,000 คำ (จำนวนคำถือตามการนับจำนวนคำใน Microsoft Word) หรือจำนวนหน้าตั้งแต่ 15 หน้า แต่